

Een herhaalde cyclus van ONGELOOF

PASTOR JIM TOLLAR

Het was Jozua's goddelijk leiderschap dat Israël naar vele overwinningen leidde die zijn vastgelegd in het naar hem vernoemde boek, "Jozua". Het volgende boek in de Bijbel, Richteren, schetst echter een heel ander beeld. Eenmaal in het Beloofde Land, beschrijft Richteren Israëls ongehoorzaamheid aan God, hun hulpgeroep en verlossing van hun vijanden door die richters die bekrachtigd zijn met de Geest van God.

Ook al is er maar één bedeling van genade, zie Ef. 3:1-12, deze herhaalde cyclus illustreert Gods genade onder het programma van het koninkrijk.

=====

"Ef. 3:1-12: 1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u; 3 Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb; 4 Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus), 5 Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest; 6 Namelijk dat de heidenen zijn medeërfgemen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie; 7 Waarvan ik een dienaar geworden ben, naar de gave der genade Gods, die mij gegeven is, naar de werking Zijner kracht. 8 Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus, 9 En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus; 10 Opdat nu, door de Gemeente, bekend gemaakt worde aan de overheden en de machten in den hemel de veelvuldige wijsheid Gods; 11 Naar het eeuwig voornemen, dat Hij gemaakt heeft in Christus Jezus, onzen Heere; 12 In Denwelken wij hebben de vrijmoedigheid, en den toegang met vertrouwen, door het geloof aan Hem.

=====

Keer op keer hoorde God hun geroep en beantwoordde hun roep om verlossing van hun vijanden. Dit zou ons moeten herinneren aan de woorden van de Heer Jezus Christus tijdens Zijn aardse bediening, waar, toen Petrus hem vroeg naar vergeving, het antwoord van de Heer was:

"Matth. 18:22:Ik zeg u, niet tot zevenmaal, maar tot zeventigmaal zeven maal.

De Heer, vanwege Zijn genade, vergaf en bevrijdde Israël keer op keer. Dat is een hoop vergeving onder elk programma van God en zou ons tot voorbeeld moeten dienen over het

vergeven van anderen zoals de Heer Jezus Christus gelovigen heeft vergeven, zie Ef. 4:32, hoewel we vaak falen in onze wandel.

“Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkerwijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft.

ANGST EN MISLUKKING

Na de dood van Mozes, zie Deut. 34:7, mocht Israël het Beloofde Land binnengaan onder leiding van Jozua.

“Deut. 34:7: Mozes nu was honderd en twintig jaren oud, als hij stierf; zijn oog was niet donker geworden, en zijn kracht was niet vergaan.

Veel naties werden verslagen en de mensen kregen rust van de Heer, zie Joz. 23:1-3.

“1 En het geschiedde na vele dagen, nadat de Heere Israël rust gegeven had van al zijn vijanden rondom heen, en Jozua oud geworden en wel bedaagd was;2 Zo riep Jozua gans Israël, hun oudsten, en hun hoofden, en hun richters, en hun ambtlieden, en hij zeide tot hen: Ik ben oud geworden, en wel bedaagd;3 En gijlieden hebt gezien alles, wat de Heere, uw God, gedaan heeft aan al deze volken voor uw aangezicht; want de Heere, uw God, Zelf, is het, Die voor u gestreden heeft.

Na de dood van Jozua, zie Joz. 24:29, was de overwinning echter nog niet compleet, zie Joz. 23:4-5:

“4 Ziet, ik heb u deze overige volken door het lot doen toevallen, ten erfdeel voor uw stammen, van de Jordaan af, met al de volken, die ik uitgeroeid heb, en tot de grote zee, tegen den ondergang der zon.5 En de Heere, uw God, Zelf zal hen uitstoten voor ulieder aangezicht, en Hij zal hen van voor ulieder aangezicht verdrijven; en gij zult hun land erfelijk bezitten, gelijk als de Heere, uw God, tot u gesproken heeft.

“Jozua 24:29: En het geschiedde na deze dingen, dat Jozua, de zoon van Nun, de knecht des Heeren, stierf, oud zijnde honderd en tien jaren.

En de kinderen Israëls bleven strijden tegen de Kanaänieten, zie Richt. 1:1:

“Richt. 1:1: En het geschiedde na den dood van Jozua, dat de kinderen Israëls den Heere vraagden, zeggende: Wie zal onder ons het eerst optrekken naar de Kanaänieten, om tegen hen te krijgen?

De Kanaänieten leefden langs de kustvlakte bij de Middellandse Zee en bestonden uit meer dan één bevolkingsgroep. Ze waren afstammelingen van Noach zijn kleinzoon (Kanaän), via de lijn van Cham, zie Gen. 10:15-20; 1 Kron. 1:13-16 ;

“Gen. 10:15-20: 15 En Kanaan gewon Sidon, zijn eerstgeborene, en Heth,¹⁶ En den Jebusiet, en den Amoriet, en den Girgasiet,¹⁷ En den Hivviet, en den Arkiet, en den Siniet,¹⁸ En den Arvadiet, en den Tsemariet, en den Hamathiet; en daarna zijn de huisgezinnen der Kanaanieten verspreid.¹⁹ En de landpale der Kanaanieten was van Sidon, daar gij gaat naar Gerar tot Gaza toe; daar gij gaat naar Sodom en Gomorra, en Adama, en Zoboim, tot Lasa toe.²⁰ Deze zijn zonen van Cham, naar hun huisgezinnen, naar hun spraken, in hun landschappen, in hun volken.

“1 Kron. 1:13-16: 3 Kanaan nu gewon Sidon, zijn eerstgeborene, en Heth,¹⁴ En den Jebusiet, en den Amoriet, en den Girgasiet,¹⁵ En den Heviet, en den Arkiet, en den Siniet,¹⁶ En den Arvadiet, en den Zemariet, en den Hamathiet.

Het land Kanaän was een deel van het Beloofde Land dat de Heer aan Abraham, Izak en Jakob gaf als erfenis, zie Deut. 30:20; 34:4; Ps. 105:9-11:

“Deut. 30:20: Liefhebbende den Heere, uw God, Zijner stem gehoorzaam zijnde, en Hem aanhangende; want Hij is uw leven en de lengte uwer dagen; opdat gij blijft in het land, dat de Heere uw vaderen, Abraham, Izak en Jakob, gezworen heeft hun te zullen geven.

“Deut. 34:4: En de Heere zeide tot hem: Dit is het land, dat Ik Abraham, Izak en Jakob gezworen heb, zeggende: Aan uw zaad zal Ik het geven! Ik heb het u met uw ogen doen zien, maar gij zult daarheen niet overgaan.

“Psalm 105:9-11: 9 Des verbonds, dat Hij met Abraham heeft gemaakt, en Zijns eeds aan Izak;¹⁰ Welken Hij ook gesteld heeft aan Jakob tot een inzetting, aan Israël tot een eeuwig verbond,¹¹ Zeggende: Ik zal u geven het land Kanaän, het snoer van ulieder erfdeel.

De Kanaänieten stonden bekend om hun aanbedding van Baäl en Astarte, zie Richt. 2:13:

“Want zij verlieten den Heere, en dienden den Baal en Astharoth.

De aanbedding van deze en andere valse goden vormde een voortdurende struikelblok voor Israël in het boek Richteren en het hele Oude Testament, zie Num. 22:41; 25:3; Joz. 24:14-15; Richt. 2:11-13,17,19; 1 Koningen 11:4; 16:31-32; Jer. 11:13; 23:13.

“Num. 22:41: En het geschiedde des morgens, dat Balak Bileam nam, en voerde hem op de hoogten van Baal, dat hij van daar zag het uiterste des volks.

“Num. 25:3: Als nu Israël zich koppelde aan Baal-peor, ontstak de toorn des Heeren tegen Israël.

“Joz. 24:14-15: 14 En nu, vreest den Heere, en dient Hem in oprechtheid en in waarheid; en doet weg de goden, die uw vaders gediend hebben, aan gene zijde der rivier, en in Egypte; en dient den Heere.¹⁵ Doch zo het kwaad is in uw ogen den Heere te dienen, kiest u heden, wien gij dienen zult; hetzij de goden, welke uw vaders, die aan de andere zijde der rivier waren, gediend hebben, of de goden der Amorieten, in welker land gij woont; maar aangaande mij, en mijn huis, wij zullen den Heere dienen!

“Richt. 2:11-13; 17 en 19: 11 Toen deden de kinderen Israels, dat kwaad was in de ogen des Heeren, en zij dienden de Baals.12 En zij verlieten den Heere, hunner vaderen God, Die hen uit Egypteland had uitgevoerd, en volgden andere goden na, van de goden der volken, die rondom hen waren, en bogen zich voor die, en zij verwekten den Heere tot toorn.13 Want zij verlieten den Heere, en dienden den Baal en Astharoth..... 17 Doch zij hoorden ook niet naar hun richteren, maar hoereerden andere goden na, en bogen zich voor die; haast weken zij af van den weg, dien hun vaders gewandeld hadden, horende de geboden des Heeren; also deden zij niet..... 19 Maar het geschiedde met het versterven des richters, dat zij omkeerden, en verdierven het meer dan hun vaderen, navolgende andere goden, dezelve dienende, en zich voor die buigende; zij lieten niets vallen van hun werken, noch van dezen hun harden weg.

“1 Kon. 11:4: Want het geschiedde in den tijd van Salomo's ouderdom, dat zijn vrouwen zijn hart achter andere goden neigden; dat zijn hart niet volkomen was met den Heere, zijn God, gelijk het hart van zijn vader David.

“1 Kon. 16:31-32: 31 En het geschiedde (was het een lichte zaak, dat hij wandelde in de zonden van Jerobeam, den zoon van Nebat?), dat hij nog ter vrouwe nam Izebel, de dochter van Ethbaal, den koning der Sidoniers, en heenging, en diende Baal, en boog zich voor hem.32 En hij richtte voor Baal een altaar op, in het huis van Baal, hetwelk hij te Samaria gebouwd had.

“Jer. 11:13: Want naar het getal uwer steden zijn uw goden geweest, o Juda! en naar het getal der straten van Jeruzalem hebt gijlieden altaren gesteld voor die schaamte, altaren om den Baal te roken.

“Jer. 23:13: Ik heb wel ongerijmdheid gezien in de profeten van Samaria, die door Baal, profeteerden, en Mijn volk Israël verleidden.

Hoofdstuk één, van Richteren, gaat verder met Israëls overwinningen op de Kanaänieten, Perizzieten en andere volken, zie Richt. 1:9-20:

“9 En daarna waren de kinderen van Juda afgetogen, om te krijgen tegen de Kanaänieten, wonende in het gebergte, en in het zuiden, en in de laagte.10 En Juda was heengetogen tegen de Kanaänieten, die te Hebron woonden (de naam nu van Hebron was te voren Kirjath-arba), en zij sloegen Sesai, en Ahiman, en Thalmi.11 En van daar was hij heengetogen tegen de inwoners van Debir; de naam nu van Debir was te voren Kirjath-sefer.12 En Kaleb zeide: Wie Kirjath-sefer zal slaan, en haar innemen, dien zal ik ook mijn dochter Achsa tot een vrouw geven.13 Toen nam Othniel haar in, de zoon van Kenaz, broeder van Kaleb, die jonger was dan hij; en Kaleb gaf hem Achsa, zijn dochter, tot een vrouw.14 En het geschiedde, als zij tot hem kwam, dat zij hem aanporde, om van haar vader een veld te begeren; en zij sprong van den ezel af; toen zeide Kaleb tot haar: Wat is u?15 En zij zeide tot hem: Geef mij een zegen; dewijl gij mij een dor land gegeven hebt, geef mij ook waterwellingen. Toen gaf Kaleb haar hoge wellingen en lage wellingen.16 De kinderen van den Keniet, den schoonvader van Mozes, togen ook uit de Palmstad op, met de kinderen van Juda, naar de woestijn van Juda, die tegen het

zuiden van Harad is; en zij gingen heen en woonden met het volk.17 Juda dan toog met zijn broeder Simeon, en zij sloegen de Kanaanieten, wonende te Zefat, en zij verbanden hen; en men noemde den naam dezer stad Horma.18 Daartoe nam Juda Gaza in, met haar landpale, en Askelon met haar landpale, en Ekron met haar landpale.19 En de Heere was met Juda, dat hij de inwoners van het gebergte verdreef; maar hij ging niet voort om de inwoners des dals te verdrijven, omdat zij ijzeren wagenen hadden.20 En zij gaven Hebron aan Kaleb, gelijk als Mozes gesproken had; en hij verdreef van daar de drie zonen van Enak.

Juda was bijvoorbeeld de overwinnaar van Adoni-bezek, Richt. 1:5-7.

“5 En zij vonden Adoni-bezek te Bezek, en streden tegen hem; en zij sloegen de Kanaanieten en de Ferezieten.6 Doch Adoni-bezek vluchtte; en zij jaagden hem na, en zij grepen hem, en hieuwen de duimen zijner handen en zijner voeten af.7 Toen zeide Adoni-bezek: Zeventig koningen, met afgehouden duimen van hun handen en van hun voeten, waren onder mijn tafel, de kruimen oplezende; gelijk als ik gedaan heb, alzo heeft mij God vergolden! En zij brachten hem te Jeruzalem, en hij stierf aldaar.

In deze strijd namen de mannen van Juda de “Heer van Bezek” gevangen en sneden zijn duimen en grote tenen af. Dit zou niet alleen pijnlijk zijn, maar het garandeerde ook dat hij niet meer zou strijden. Maar zelfs met hun overwinningen vertrouwde Israël de Heer niet volledig en gehoorzaamde Hem niet, daarom waren hun overwinningen onvolledig, zie Richt. 1:19-36:

“19 En de Heere was met Juda, dat hij de inwoners van het gebergte verdreef; maar hij ging niet voort om de inwoners des dals te verdrijven, omdat zij ijzeren wagenen hadden.20 En zij gaven Hebron aan Kaleb, gelijk als Mozes gesproken had; en hij verdreef van daar de drie zonen van Enak.21 Doch de kinderen van Benjamin hebben de Jebusieten, te Jeruzalem wonende, niet verdreven; maar de Jebusieten woonden met de kinderen van Benjamin te Jeruzalem, tot op dezen dag.22 En het huis van Jozef toog ook op naar Beth-el. En de Heere was met hen.23 En het huis van Jozef bestelde verspieders bij Beth-el; de naam nu dezer stad was te voren Luz.24 En de wachters zagen een man, uitgaande uit de stad; en zij zeiden tot hem: Wijs ons toch den ingang der stad, en wij zullen weldadigheid bij u doen.25 En als hij hun den ingang der stad gewezen had, zo sloegen zij de stad met de scherpte des zwaards; maar dien man en zijn ganse huis lieten zij gaan.26 Toen toog deze man in het land der Hethieten, en hij bouwde een stad, en noemde haar naam Luz; dit is haar naam tot op dezen dag.27 En Manasse verdreef Beth-sean niet, noch haar onderhorige plaatsen, noch Thaanach met haar onderhorige plaatsen, noch de inwoners van Dor met haar onderhorige plaatsen, noch de inwoners van Jibleam met haar onderhorige plaatsen, noch de inwoners van Megiddo met haar onderhorige plaatsen; en de Kanaanieten wilden wonen in hetzelfde land.28 En het geschiedde, als Israel sterk werd, dat hij de Kanaanieten op cijns stelde; maar hij verdreef hen niet ganselijk.29 Ook verdreef Efraim de Kanaanieten niet, die te Gezer woonden; maar de Kanaanieten woonden in het midden van hem te Gezer.30 Zebulon verdreef de inwoners van Kitron niet, noch de inwoners van Nahalol; maar de Kanaanieten woonden in het midden van hem, en waren cijnsbaar.31 Aser verdreef

de inwoners van Acco niet, noch de inwoners van Sidon, noch Achlab, noch Achsib, noch Chelba, noch Afik, noch Rechob;32 Maar de Aserieten woonden in het midden der Kanaanieten, die in het land woonden; want zij verdreven hen niet.33 Nafthali verdreef de inwoners van Beth-semes niet, noch de inwoners van Beth-anath, maar woonde in het midden der Kanaanieten, die in het land woonden; doch de inwoners van Beth-semes en Beth-anath werden hun cijnsbaar.34 En de Amorieten drongen de kinderen van Dan in het gebergte; want zij lieten hun niet toe, af te komen in het dal.35 Ook wilden de Amorieten wonen op het gebergte van Heres, te Ajalon, en te Saalbim; maar de hand van het huis van Jozef werd zwaar, zodat zij cijnsbaar werden.36 En de landpale der Amorieten was van den opgang van Akrabbim, van den rotssteen, en opwaarts heen.

“Richt. 1:19: En de Heere was met Juda, dat hij de inwoners van het gebergte verdreef; maar hij ging niet voort om de inwoners des dals te verdrijven, omdat zij ijzeren wagenen hadden.

Juda kon de inwoners van de vallei niet verdrijven vanwege angst, die voortkwam uit hun gebrek aan vertrouwen in de Heer. Net als in de tijd van Mozes keken ze naar hun vijanden (ijzeren strijdagens) en waren bang, ook al had de Heer hen geboden om "niet te vrezen" zie Num. 13:1-33; 32:9; Deut. 1:26-28; 20:1.

“Num. 13:1-33: 1 En de Heere sprak tot Mozes, zeggende:2 Zend u mannen uit: die het land Kanaan verspieden, hetwelk Ik den kinderen Israëls geven zal; van elken stam zijner vaderen zult gijlieden een man zenden, zijnde ieder een overste onder hen.3 Mozes dan zond hen uit de woestijn van Paran, naar den mond des Heeren; al die mannen waren hoofden der kinderen Israels.4 En dit zijn hun namen: van den stam van Ruben, Sammua, de zoon van Zaccur.5 Van den stam van Simeon, Safat, de zoon van Hori.6 Van den stam van Juda, Kaleb, de zoon van Jefunne.7 Van den stam van Issaschar, Jigeal, de zoon van Jozef.8 Van den stam van Efraim, Hosea, de zoon van Nun.9 Van den stam van Benjamin, Palti, de zoon van Rafu.10 Van den stam van Zebulon, Gaddiel, de zoon van Sodi.11 Van den stam van Jozef, voor den stam van Manasse, Gaddi, de zoon van Susi.12 Van den stam van Dan, Ammiel, de zoon van Gemalli.13 Van den stam van Aser, Sethur, de zoon van Michael.14 Van den stam van Nafthali, Nachbi, de zoon van Wofsi.15 Van den stam van Gad, Guel, de zoon van Machi.16 Dit zijn de namen der mannen, die Mozes zond, om dat land te verspieden; en Mozes noemde Hosea, den zoon van Nun, Jozua.17 Mozes dan zond hen, om het land Kanaän te verspieden; en hij zeide tot hen: Trekt dit henen op tegen het zuiden, en klimt op het gebergte;18 En bezie het land, hoedanig het zij, en het volk, dat daarin woont, of het sterk zij of zwak, of het weinig zij of veel;19 En hoedanig het land zij, waarin hetzelve woont, of het goed zij of kwaad; en hoedanig de steden zijn, in dewelke hetzelve woont, of in legers, of in sterkten;20 Ook hoedanig het land zij, of het vet zij of mager, of er bomen in zijn of niet; en versterkt u, en neemt van de vrucht des lands. Die dagen nu waren de dagen der eerste vruchten van de wijndruiven.21 Alzo trokken zij op, en verspieden het land, van de woestijn Zin af tot Rechob toe, waar men gaat naar Hamath.22 En zij trokken op in het zuiden, en kwamen tot Hebron toe, en daar waren Ahiman, Sesai en Talmai, kinderen van Enak; Hebron nu was zeven jaren gebouwd voor Zoan in Egypte.23

Daarna kwamen zij tot het dal Eskol, en sneden van daar een rank af met een tros wijndruiven, dien zij droegen met tweeen, op een draagstok; ook van de granaatappelen en van de vijgen.²⁴ Diezelfde plaats noemde men het dal Eskol, ter oorzaak van den tros, dien de kinderen Israels van daar afgesneden hadden.²⁵ Daarna keerden zij weder van het verspieden des lands, ten einde van veertig dagen.²⁶ En zij gingen heen, en kwamen tot Mozes en tot Aaron, en tot de gehele vergadering der kinderen Israels, in de woestijn van Paran, naar Kades; en brachten bescheid weder aan hen, en aan de gehele vergadering, en lieten hun de vrucht des lands zien.²⁷ En zij vertelden hem, en zeiden: Wij zijn gekomen tot dat land, waarheen gij ons gezonden hebt; en voorwaar, het is van melk en honig vloeiende, en dit is zijn vrucht.²⁸ Behalve dat het een sterk volk is, hetwelk in dat land woont, en de steden zijn vast, en zeer groot; en ook hebben wij daar kinderen van Enak gezien.²⁹ De Amalekieten wonen in het land van het zuiden; maar de Hethieten, en de Jebusieten, en de Amorieten wonen op het gebergte; en de Kanaanieten wonen aan de zee, en aan den oever van de Jordaan.³⁰ Toen stilde Kaleb het volk voor Mozes, en zeide: Laat ons vrijmoedig optrekken, en dat erfelijk bezitten; want wij zullen dat voorzeker overweldigen!³¹ Maar de mannen, die met hem opgetrokken waren, zeiden: Wij zullen tot dat volk niet kunnen optrekken, want het is sterker dan wij.³² Alzo brachten zij een kwaad gerucht voort van het land, dat zij verspied hadden, aan de kinderen Israëls, zeggende: Dat land, door hetwelk wij doorgestaan zijn, om het te verspieden, is een land, dat zijn inwoners verteert; en al het volk, hetwelk wij in het midden van hetzelfde gezien hebben, zijn mannen van grote lengte.³³ Wij hebben ook daar de reuzen gezien, en de kinderen van Enak, van de reuzen; en wij waren als sprinkhanen in onze ogen, alzo waren wij ook in hun ogen.

“Num. 32:9: Als zij opgekomen waren tot aan het dal Eskol, en dit land bezagen, zo braken zij het hart der kinderen Israëls, dat zij niet gingen naar het land, dat de Heere hun gegeven had.

“Deut. 1:26-28: 26 Doch gij wildet niet optrekken; maar gij waart den mond des Heeren uws Gods, wederspanning.²⁷ En gij murmureerdet in uw tenten, en zeydet: Omdat de Heere ons haat, heeft Hij ons uit Egypteland uitgevoerd, opdat Hij ons levere in de hand der Amorieten, om ons te verdelgen.²⁸ Waarheen zouden wij optrekken? Onze broeders hebben ons hart doen smelten, zeggende: Het is een volk, groter en langer dan wij; de steden zijn groot, en gesterkt tot in den hemel toe; ook hebben wij daar kinderen der Enakieten gezien.

“Deut. 20:1: Wanneer gij zult uittrekken tot den strijd tegen uw vijanden, en zult zien paarden en wagenen, een volk, meerder dan gij, zo zult gij voor hen niet vrezen; want de Heere, uw God, is met u, Die u uit Egypteland heeft opgevoerd.

Tegenwoordig moeten gelovigen niet angstig kijken naar de problemen en beproevingen die zeker op ons pad zullen komen, zie 1 Thess. 3:3; 2 Tim. 3:12, en bedenk 2 Tim. 1:7:

“1 Thess.3:3: Opdat niemand bewogen worde in deze verdrukkingen; want gij weet zelve, dat wij hiertoe gesteld zijn.

“2 Tim. 3:12: En ook allen, die godzaliglijk willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden.

“2 Tim. 1:7: Want God heeft ons niet gegeven een geest der vreesachtigheid, maar der kracht, en der liefde, en der gematigdheid.

We kunnen de Heer vertrouwen in alle uitdagingen van het leven!

Terwijl Richteren hoofdstuk 1 de gebeurtenissen na Jozua's dood samenvat, neemt hoofdstuk 2 ons mee terug naar een tijd vóór zijn dood, toen de Heer hun angst en ontrouw aanpakte door Zijn Engel naar hen te sturen.

De verschijning van de Engel des Heren, zie Richt. 2:1-10, was een pre-incarnatie verschijning van de Heer Jezus Christus.

“Richt. 2:1-10: 1 En een Engel des Heeren kwam opwaarts van Gilgal tot Bochim, en Hij zeide: Ik heb ulieden uit Egypte opgevoerd, en u gebracht in het land, dat Ik uw vaderen gezworen heb, en gezegd: Ik zal Mijn verbond met ulieden niet verbreken in eeuwigheid.2 En ulieden aangaande, gij zult geen verbond maken met de inwoners dezes lands; hun altaren zult gij afbreken. Maar gij zijt Mijner stem niet gehoorzaam geweest; waarom hebt gij dit gedaan?3 Daarom heb Ik ook gezegd: Ik zal hen voor uw aangezicht niet uitdrijven; maar zij zullen u aan de zijden zijn, en hun goden zullen u tot een strik zijn.4 En het geschiedde, als de Engel des Heeren deze woorden tot alle kinderen Israëls gesproken had, zo hief het volk zijn stem op en weende.5 Daarom noemden zij den naam dier plaats Bochim; en zij offerden aldaar den Heere.6 Als Jozua het volk had laten gaan, zo waren de kinderen Israëls heengegaan, een ieder tot zijn erfdeel, om het land erfelijk te bezitten.7 En het volk diende den Heere, al de dagen van Jozua, en al de dagen der oudsten, die lang geleefd hadden na Jozua; die gezien hadden al dat grote werk des Heeren, dat Hij aan Israël gedaan had.8 Maar als Jozua, de zoon van Nun, de knecht des Heeren, gestorven was, honderd en tien jaren oud zijnde;9 En zij hem begraven hadden in de landpale zijns erfdeels, te Timnath-heres, op een berg van Efraim, tegen het noorden van den berg Gaas;10 En al datzelve geslacht ook tot zijn vaderen vergaderd was; zo stond er een ander geslacht na hen op, dat den Heere niet kende, noch ook het werk, dat Hij aan Israël gedaan had.

Hij was het Die hen door de woestijn leidde, zie Exod. 23:20, waar de Heer Israël had opgedragen geen allianties te vormen met andere naties of hun goden te aanbidden, zie Exod. 23:32-33; 34:12-17; Deut. 7:2-4.

“Ex. 23:20: Ziet, Ik zende een Engel voor uw aangezicht, om u te behoeden op dezen weg, en om u te brengen tot de plaats, die Ik bereid heb.

“Ex. 23:32-33: 32 Gij zult met hen, noch met hun goden, een verbond maken.33 Zij zullen in uw land niet wonen, opdat zij u tegen Mij niet doen zondigen; indien gij hun goden dient, het zal u voorzeker tot een valstrik zijn.

“Ex. 34:12-17: 12 Wacht u, dat gij toch geen verbond maakt met den inwoner des lands, waarin gij komen zult; dat hij misschien niet tot een strik worde in het midden van u.13 Maar hun altaren zult gijlieden omwerpen, en hun opgerichte beelden zult gij verbreken, en hun bossen zult gij afhouden.14 (Want gij zult u niet buigen voor een anderen god; want des Heeren Naam is Ijveraar! een ijverig God is Hij!)15 Opdat gij misschien geen verbond maakt met den inwoner van dat land; en zij hun goden niet nahoereren, noch hun goden offerande doen, en hij u nodigende, gij van hun offerande etet.16 En gij voor uw zonen vrouwen neemt van hun dochteren; en hun dochteren, haar goden nahoererende, maken, dat ook uw zonen haar goden nahoereren.17 Gij zult u geen gegoten goden maken.18 Het feest der ongezuurde broden zult gij houden; zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten, gelijk Ik u geboden heb, ter gezetter tijd der maand Abib; want in de maand Abib zijt gij uit Egypte uitgegaan.

“Deut. 7:2-4: 2 En de Heere, uw God, hen zal gegeven hebben voor uw aangezicht, dat gij ze slaat; zo zult gij hen ganselijk verbannen; gij zult geen verbond met hen maken, noch hun genadig zijn.3 Gij zult u ook met hen niet vermaagschappen; gij zult uw dochters niet geven aan hun zonen, en hun dochters niet nemen voor uw zonen.4 Want zij zouden uw zonen van Mij doen afwijken, dat zij andere goden zouden dienen; en de toorn des Heeren zou tegen ulieden ontsteken, en u haast verdelgen.

De Heer wist van de slechte invloed die naties op hen zouden hebben. Omdat Israël de Heer niet gehoorzaamde, verdreef Hij de inwoners van het Beloofde Land niet volledig.

Richteren 2:1-4 (zie eerder vermeld) zou ons moeten herinneren aan wat Paulus aan de Galaten schreef:

“Gal. 6:7: Dwaalt niet; God laat Zich niet bespotten; want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien.

En om zijn advies op te volgen om:

“Rom. 12:9:Hebt een afkeer van het boze, en hangt het goede aan.

En:

“2 Tim. 2:19:Een iegelijk, die den Naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid.

Als leden van het Lichaam van Christus moeten we voorzichtig zijn met onze wandel in de Heer, zie Efeze 5:15-16!

“5 Ziet dan, hoe gij voorzigtiglijk wandelt, niet als onwijzen, maar als wijzen.16 Den tijd uitkopende, dewijl de dagen boos zijn.

Na de verschijning van de Engel stuurde Jozua het volk naar huis, naar hun erfenis, zie Richt.2:6:

“Als Jozua het volk had laten gaan, zo waren de kinderen Israëls heengegaan, een ieder tot zijn erfdeel, om het land erfelijk te bezitten.

Kort daarna stierven Jozua en zijn generatie en de volgende generatie kende de Heer niet, Richt. 2:10:

“En al datzelve geslacht ook tot zijn vaders vergaderd was; zo stond er een ander geslacht na hen op, dat den Heere niet kende, noch ook het werk, dat Hij aan Israël gedaan had.

Waarom zouden ze de Heer niet kennen? Het antwoord was dat het een keuze was. Ze kozen ervoor om de valse goden te volgen en vergaten de Heer zoals Jozua hen had gewaarschuwd, zie Joz. 24:14-27:

“4 En nu, vreest den Heere, en dient Hem in oprechtheid en in waarheid; en doet weg de goden, die uw vaders gediend hebben, aan gene zijde der rivier, en in Egypte; en dient den Heere.¹⁵ Doch zo het kwaad is in uw ogen den Heere te dienen, kiest u heden, wien gij dienen zult; hetzij de goden, welke uw vaders, die aan de andere zijde der rivier waren, gediend hebben, of de goden der Amorieten, in welker land gij woont; maar aangaande mij, en mijn huis, wij zullen den Heere dienen!¹⁶ Toen antwoordde het volk en zeide: Het zij verre van ons, dat wij den Heere verlaten zouden, om andere goden te dienen.¹⁷ Want de Heere is onze God; Hij is het, Die ons en onze vaders uit het land van Egypte, uit het diensthuis heeft opgebracht, en Die deze grote tekenen voor onze ogen gedaan heeft, en ons bewaard heeft op al den weg, door welken wij getogen zijn, en onder alle volken, door welker midden wij getrokken zijn.¹⁸ En de Heere heeft voor ons aangezicht uitgestoten al die volken, zelfs den Amoriet, inwoner des lands. Wij zullen ook den Heere dienen, want Hij is onze God.¹⁹ Toen zeide Jozua tot het volk: Gij zult den Heere niet kunnen dienen, want Hij is een heilig God; Hij is een ijverig God; Hij zal uw overtredingen en uw zonden niet vergeven.²⁰ Indien gij den Heere verlaten en vreemde goden dienen zult, zo zal Hij Zich omkeren, en Hij zal u kwaad doen, en Hij zal u verdoen, naar dat Hij u goed gedaan zal hebben.²¹ Toen zeide het volk tot Jozua: Neen, maar wij zullen den Heere dienen.²² Jozua nu zeide tot het volk: Gij zijt getuigen over uzelf, dat gij u den Heere verkoren hebt, om Hem te dienen. En zij zeiden: Wij zijn getuigen.²³ En nu, doet de vreemde goden weg, die in het midden van u zijn, en neigt uw harten tot den Heere, den God van Israel.²⁴ En het volk zeide tot Jozua: Wij zullen den Heere, onzen God, dienen, en wij zullen Zijner stem gehoorzamen.²⁵ Alzo maakte Jozua op dienzelven dag een verbond met het volk; en hij stelde het hun tot een inzetting en recht te Sichem.²⁶ En Jozua schreef deze woorden in het wetboek Gods; en hij nam een groten steen, en hij richtte dien daar op onder den eik, die bij het heiligdom des Heeren was.²⁷ En Jozua zeide tot het ganse volk: Ziet, deze steen zal ons tot een getuigenis zijn; want hij heeft gehoord al de redenen des Heeren, die Hij tot ons gesproken heeft; ja, hij zal tot een getuigenis tegen ulieden zijn, opdat gij uw God niet liegt.

Helaas maken zelfs vandaag de dag nog velen de verkeerde keuze en kiezen ervoor om het goede nieuws niet te geloven, dat Christus stierf voor hun zonden en weer opstond, zie 1 Kor. 15:1-4; Ef. 2:8-9:

“1 Kor. 15:1-4: 1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat;2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt.3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

“Ef. 2:8-9: 8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

Als u dit artikel leest en u hebt niet op Christus vertrouwd, doe dat dan alstublieft voordat u sterft, zie Hebr. 9:27!

“En gelijk het den mensen gezet is, eenmaal te sterven, en daarna het oordeel;

Het is ook triest dat veel gelovigen Gods Woord "vergeten" dat ons vertelt over onze positie in Christus en hoe onze wandel in Hem zou moeten zijn.

“Richt. 2:11-15: 11 Toen deden de kinderen Israëls, dat kwaad was in de ogen des Heeren, en zij dienden de Baals.12 En zij verlieten den Heere, hunner vaderen God, Die hen uit Egypteland had uitgevoerd, en volgden andere goden na, van de goden der volken, die rondom hen waren, en bogen zich voor die, en zij verwekten den Heere tot toorn.13 Want zij verlieten den Heere, en dienden den Baal en Astharoth.14 Zo ontstak des Heeren toorn tegen Israël, en Hij gaf hen in de hand der rovers, die hen beroofden; en Hij verkocht hen in de hand hunner vijanden rondom; en zij konden niet meer bestaan voor het aangezicht hunner vijanden.15 Overal, waarheen zij uittogen, was de hand des Heeren tegen hen, ten kwade, gelijk als de Heere gesproken, en gelijk als de Heere gezworen had; en hun was zeer bang.

Het wordt op één of andere manier herhaald in Richteren over het kwaad dat ze begingen.

In 4:1 lezen we:

“Maar de kinderen Israëls voeren voort te doen, dat kwaad was in de ogen des Heeren, als Ehud gestorven was.

In 6:1 lezen we:

“Maar de kinderen Israëls deden, dat kwaad was in de ogen des Heeren; zo gaf hen de Heere in de hand der Midianieten, zeven jaren.

En in 13:1:

“En de kinderen Israëls voeren voort te doen, dat kwaad was in de ogen des Heeren; zo gaf de Heere hen in de hand der Filistijnen veertig jaren.

En dit is nog niet eens een uitputtende lijst voor het boek!

Zij verlieten de Heer door ervoor te kiezen Baäl te dienen....., zie Richt. 2:11:

“Toen deden de kinderen Israëls, dat kwaad was in de ogen des Heeren, en zij dienden de Baals.

-----de valse god van de Kanaänieten en Moabieten die werd aanbeden voor welvaart en rijkdom, en Astaroth, de Kanaänitische godin van vruchtbaarheid, liefde en oorlog, zie 1 Sam. 7:3-4; 12:10:

“1 Sam. 7:3-4: 3 Toen sprak Samuel tot het ganse huis van Israel, zeggende: Indien gijlieden u met uw ganse hart tot den Heere bekeert, zo doet de vreemde goden uit het midden van u weg, ook de Astharoths; en richt uw hart tot den Heere, en dient Hem alleen, zo zal Hij u uit de hand der Filistijnen rukken.4 De kinderen Israëls nu deden de Baals en de Astharoths weg, en zij dienden den Heere alleen.

“1 Sam. 12:10: En zij riepen tot den Heere, en zeiden: Wij hebben gezondigd, dewijl wij den Heere verlaten, en de Baäls en Astharoths gediend hebben; en nu, ruk ons uit de hand onzer vijanden, en wij zullen U dienen.

Vanwege hun opstandig gedrag was de toorn van de Heer "tegen Israël ontstoken", Richt. 2:14 (zie boven). Met andere woorden, Hij was woedend op hen! Als straf stuurde Hij andere naties om hun rijkdom te plunderen, zie Richt. 3:8; 10:7, en het volk leed, zie Richt. 10:9. Maar de Heer is een God van tweede kansen en nog veel meer, zie Matth. 18:22, zoals we in de volgende verzen zullen zien!

“Richt. 3:8: Toen ontstak de toorn des Heeren tegen Israël; en Hij verkocht hen in de hand van Cuschan Rischataim, koning van Mesopotamie; en de kinderen Israëls dienden Cuschan Rischataim acht jaren.

“Richt. 10:7: Zo ontstak de toorn des Heeren tegen Israel; en Hij verkocht hen in de hand der Filistijnen, en in de hand der kinderen Ammons.

“Richt. 10:9: Daartoe togen de kinderen Ammons over de Jordaan, om te krijgen, zelfs tegen Juda, en tegen Benjamin, en tegen het huis van Efraim; zodat het Israël zeer bang werd.

“Matth. 18:22: Jezus zeide tot hem: Ik zeg u, niet tot zevenmaal, maar tot zeventigmaal zeven maal.

RICHTERS AANGESTELD

“Richt. 2:16: En de Heere verwekte richteren, die hen verlostten uit de hand dergenen, die hen beroofden;

De Heer God is voor altijd trouw en Zijn genade wordt herhaaldelijk gezien in het boek Richteren. Genade wordt gedefinieerd als het niet ontvangen van wat verdiend is, en de natie Israël verdiende geen verlossing van haar vijanden. Door de geschiedenis van Israël heen gaf God hen kans na kans om Hem trouw te zijn voordat Hij de natie uiteindelijk opzij zette in ongelooft bij de steniging van Stefanus, zie Lukas 12:10; Handelingen 7:54-60:

“Lukas 12:10: En een iegelijk, die enig woord spreken zal tegen den Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar wie tegen den Heiligen Geest gelasterd zal hebben, dien zal het niet vergeven worden.

“Hand. 7:54-60: 54 Als zij nu dit hoorden, berstten hun harten, en zij knersten de tanden tegen hem.55 Maar hij, vol zijnde des Heiligen Geestes, en de ogen houdende naar den hemel, zag de heerlijkheid Gods, en Jezus, staande ter rechter hand Gods.56 En hij zeide: Ziet, ik zie de hemelen geopend, en den Zoon des mensen, staande ter rechter hand Gods.57 Maar zij, roepende met grote stemme, stopten hun oren, en vielen eendrachtelijk op hem aan;58 En wierpen hem ter stad uit, en stenigden hem; en de getuigen legden hun klederen af aan de voeten eens jongelings, genaamd Saulus.59 En zij stenigden Stefanus, aanroepende en zeggende: Heere Jezus, ontvang mijn geest.60 En vallende op de knieën, riep hij met grote stem: Heere, reken hun deze zonde niet toe! En als hij dat gezegd had, ontsliep hij.

Vandaag, in de bedeling van genade, danken we God voor Zijn genade en barmhartigheid jegens het Lichaam van Christus, zie Romeinen 11:30-31; Efeziërs 2:4-10; 1 Timotheüs 1:2; 2 Timotheüs 1:2; Titus 1:4:

“Rom. 11:30-31: 30 Want gelijkerwijs ook gijlieden eertijds Gode ongehoorzaam geweest zijt, maar nu barmhartigheid verkregen hebt door dezer ongehoorzaamheid;31 Alzo zijn ook dezen nu ongehoorzaam geweest, opdat ook zij door uw barmhartigheid zouden barmhartigheid verkrijgen.32 Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn.

“Ef. 2:4-10: 4 Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft,5 Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),6 En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;7 Opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.

“1 Tim. 1:2: Aan Timotheüs, mijn oprechten zoon in het geloof; genade, barmhartigheid, vrede zij u van God, onzen Vader, en Christus Jezus, onzen Heere.

“2 Tim. 1:2: Aan Timotheüs, mijn geliefden zoon: genade, barmhartigheid, vrede zij u van God den Vader, en Christus Jezus, onzen Heere.

“Titus 1:4: Genade, barmhartigheid, vrede zij u van God den Vader, en den Heere Jezus Christus, onzen Zaligmaker.

Het boek Richteren geeft de namen van elf mannen en één vrouw die Israël bevrijdden. Het is echter moeilijk om een tijdlijn vast te stellen, want als de jaren van onderdrukking en rust bij elkaar worden opgeteld, is het totaal 410 jaar, maar het boek beslaat ongeveer 336 jaar. Dit

wordt verklaard door het feit dat sommige richters tegelijkertijd actief waren, maar op verschillende locaties. Sommige richters zijn niet erg bekend, mannen zoals Ibzan en Elon, zie Richt. 12:8-12:

“En na hem richtte Israël Ebzan, van Bethlehem.⁹ En hij had dertig zonen; en hij zond dertig dochteren naar buiten, en bracht dertig dochteren van buiten in voor zijn zonen; en hij richtte Israël zeven jaren.¹⁰ Toen stierf Ebzan, en werd begraven te Bethlehem.¹¹ En na hem richtte Israël Elon, de Zebuloniet, en hij richtte Israël tien jaren.¹² En Elon, de Zebuloniet, stierf, en werd begraven te Ajalon, in het land van Zebulon.

Sommigen zijn erg bekend in Christelijke kringen, mannen zoals Gideon, **lees** Richt. 6:1 tot 9:57, Jefta, **lees** Richt. 10:6 tot 12:7, en Simson, **lees** 13:1 tot 16:31. Laten we ook Debora, **lees** Richt. 4:1 tot 5:31 niet vergeten, de profetes, die Barak aanmoedigde om de legers van Israël te leiden tegen Jabin, de koning van Kanaän.

“...net als Simson kunnen gelovigen nog steeds in het vlees leven.”

We kunnen veel leren van de levens van de richters. Bijvoorbeeld, in Richteren 4:8 zien we dat Barak niet tegen Jabin zou vechten tenzij Debora hem vergezelde. Uit dat verzoek kan het lijken alsof zijn geloof in de Heer niet sterk was. Toch nam de schrijver van Hebreeën hem op in de lijst van mensen met een groot geloof, zie Hebreeën 11:32:

*“En wat zal ik nog meer zeggen? Want de tijd zal mij ontbreken, zou ik verhalen van Gideon, en **Barak**, en Samson, en Jeftha, en David, en Samuel, en de profeten;*

Dit zou gelovigen vandaag de dag moeten aanmoedigen en ons helpen begrijpen dat God ons allemaal kan gebruiken, zelfs in onze onvolmaaktheden! Op dezelfde manier gebruikte God Simson. Hij was verre van “volmaakt.” Richteren 16:1 vertelt ons dat hij:

“Simson nu ging heen naar Gaza; en hij zag aldaar een vrouw, die een hoer was; en hij ging tot haar in.

Toch werd hij bekrachtigd door de Geest van God, zoals we zien in Richt. 16 vers 3:

“Maar Simson lag tot middernacht toe; toen stond hij op ter middernacht, en hij greep de deuren der stadspoort met de beide posten, en nam ze weg met den grendelboom, en leide ze op zijn schouderen, en droeg ze opwaarts op de hoogte des bergs, die in het gezicht van Hebron is.

Vandaag leeft de Geest van God permanent in de gelovige, zie Rom. 8:9-11, maar net als Simson kunnen gelovigen nog steeds in het vlees leven, zie Rom. 6:1-14:

“Rom. 8:9-11: 9 Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in den Geest, zo anders de Geest Gods in u woont. Maar zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe.¹⁰ En indien Christus in ulieden is, zo is wel het lichaam dood om der zonden wil; maar de geest is leven om der gerechtigheid wil.¹¹ En indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden

opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont.

“Rom. 6:1-14: 1 Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde? 2 Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven? 3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. 5 Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; 6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. 7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. 8 Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven; 9 Wetende, dat Christus, opgewekt zijnde uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem. 10 Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode. 11 Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere. 12 Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden deszelven lichaams. 13 En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelfen Gode, als uit de doden levende geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid. 14 Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.

Gelukkig spreekt de apostel Paulus over zijn eigen worsteling met zonde en hoe gelovigen er de overwinning over kunnen behalen, lees Rom. 7:7 tot 8:13. Hoewel God trouw was aan Israël, waren zij niet trouw aan Hem.

HERHAALDE CYCLUS

“Richt. 2:17-19: 17 Doch zij hoorden ook niet naar hun richteren, maar hoereerden andere goden na, en bogen zich voor die; haast weken zij af van den weg, dien hun vaders gewandeld hadden, horende de geboden des Heeren; alzo deden zij niet.

18 En wanneer de Heere hun richteren verwekte, zo was de Heere met den richter, en verlost hen uit de hand hunner vijanden, al de dagen des richters; want het berouwde den Heere, huns zuchtens halve vanwege degenen, die hen drongen en die hen drukten.

19 Maar het geschiedde met het versterven des richters, dat zij omkeerden, en verdierven het meer dan hun vaders, navolgende andere goden, dezelve dienende, en zich voor die buigende; zij lieten niets vallen van hun werken, noch van dezen hun harden weg.

De bovenstaande verzen vatten het hele boek Richteren samen. Eenmaal bevrijd, zie Richt. 2:16, ging Israël weer achter de andere goden van het land aan en aanbad hen.

“Richt. 2:16: En de Heere verwekte richteren, die hen verlostten uit de hand dergenen, die hen beroofden;

Toch had de Heer, ondanks hun “koppige weg”, medelijden met hen (berouwde het Hem —Richt. 2:18) vanwege de onderdrukking door hun vijanden. Dus zou God een richter oprichten en hen bevrijden, maar toen die rechter stierf, verdorven ze zichzelf nog meer dan voorheen, zie Richt. 2:19.

Voorbeelden van hun koppigheid en corruptie worden gegeven in de laatste vijf hoofdstukken, Richt. 17-21, met als gemeenschappelijk thema:

“Richt. 17:6: In diezelfde dagen was er geen koning in Israël; een iegelijk deed, wat recht was in zijn ogen.

“Richt. 21:25: In die dagen was er geen koning in Israël; een iegelijk deed, wat recht was in zijn ogen.

Deze voorbeelden illustreren de geestelijke verwarring die bestond. In Richteren hoofdstuk 17 worden we voorgesteld aan Micha van de berg Efraïm, die een afgod in zijn huis plaatste en een Leviet inhuurde om zijn priester te zijn. In Richteren hoofdstuk 18 zocht de stam Dan raad bij een goddeloze Levitische priester. Hoofdstukken Richteren 19-21 laten zien hoe de stam Benjamin bijna werd vernietigd, zie Richt. 21:3, vanwege een burgeroorlog vanwege de goddeloosheid van de mannen van Gibeon, zie Richt. 19:22-30).

“Richt. 21:3: En zeiden: O Heere, God van Israël! Waarom is dit geschied in Israël, dat er heden een stam van Israël gemist wordt?

“Richt. 19:22-30: 22 Toen zij nu hun hart vrolijk maakten, ziet, zo omringden de mannen van die stad (mannen, die Belials kinderen waren) het huis, kloppende op de deur; en zij spraken tot den ouden man, den heer des huizes, zeggende: Breng den man, die in uw huis gekomen is, uit, opdat wij hem bekennen.23 En de man, de heer des huizes, ging tot hen uit, en zeide tot hen: Niet, mijn broeders, doet toch zo kwalijk niet; naardien deze man in mijn huis gekomen is, zo doet zulke dwaasheid niet.24 Ziet, mijn dochter die maagd is, en zijn bijwif, die zal ik nu uitbrengen, dat gij die schendt, en haar doet, wat goed is in uw ogen; maar doet aan dezen man zulk een dwaas ding niet.25 Maar de mannen wilden naar hem niet horen. Toen greep de man zijn bijwif, en bracht haar uit tot hen daarbuiten; en zij bekenden haar, en waren met haar bezig den gansen nacht tot aan den morgen, en lieten haar gaan, als de dageraad oprees.26 En deze vrouw kwam tegen het aanbreken van den morgenstond, en viel neder voor de deur van het huis des mans, waarin haar heer was, totdat het licht werd.27 Als nu haar heer des morgens opstond en de deuren van het huis opendeed, en uitging om zijns weegs te gaan, ziet, zo lag de vrouw, zijn bijwif, aan de deur van het huis, en haar handen op den dorpel.28 En hij zeide tot haar: Sta op, en laat ons trekken; maar niemand antwoordde. Toen nam hij haar op den ezel, en de man maakte zich op, en toog naar zijn plaats.29 Als hij nu in zijn huis kwam, zo nam hij een mes, en greep zijn bijwif, en deelde haar met haar beenderen in twaalf stukken; en hij zond ze in alle landpalen van Israel.30 En het geschiedde, dat al wie het zag,

zeide: Zulks is niet geschied noch gezien, van dien dag af, dat de kinderen Israëls uit Egypteland zijn opgetogen, tot op dezen dag; legt uw hart daarop, geeft raad en spreekt!

Israël faalde om het Woord van God te volgen, en dat veroorzaakte veel problemen. Wanneer wij, als gelovigen, koppig zijn en het Woord van God niet volgen, raken onze levens in de war en ontstaan er problemen. We weten al dat we beproevingen en verdrukkingen zullen ervaren, zie Rom. 5:3; 1 Thess. 3:4; 2 Tim. 3:12, omdat we leven in een door zonde vervloekte, gevallen wereld.

“Rom. 5:3: En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, wetende, dat de verdrukking lijdzaamheid werkt;

“1 Thess.3:4: Want ook, toen wij bij u waren, voorzeiden wij u, dat wij zouden verdrukt worden, gelijk ook geschied is, en gij weet het.

“2 Tim. 3:12: En ook allen, die godzaliglijk (*) willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden.

Laten we het dus niet moeilijker maken door de wijsheid van mensen te volgen. Volg in plaats daarvan de wijsheid van God, lees 1 Kor. 1:18 tot 2:16; 2 Tim. 3:16-17!

“2 Tim. 3:16-17: 16 Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is;17 Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust.

(*)--Wat is “godzaliglijk” leven in Christus Jezus?

Iemand schreef daar het volgende over:

Onze apostel Paulus spoort ons aan om onszelf volledig **toe te wijden** aan de dienst van Christus, zie Rom. 12:1:

“Rom. 12:1: Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst

Hij bevestigt dat we “om Zijntwil zullen lijden”, zie Fil. 1:29; 2 Tim. 3:12.

“Fil. 1:29: Want u is uit genade gegeven in de zaak van Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden;

“2 Tim. 3:12: En ook allen, die godzaliglijk willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden.

We zijn ervan verzekerd dat we in staat zijn om de bediening uit te voeren waartoe we zijn aangesteld:

“2 Kor. 5:14: Want de liefde van Christus dringt ons;

“Fil. 4:13: Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft.

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl Website: www.bedelingdergenade.nl